

Semnul lui Dumnezeu și semnul fiarei

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17)

Apocalipsa 12 se încheie cu imaginea în care Satana se pregătește mâniaș să facă război cu poporul credincios al lui Hristos. Capitolul 13 îl înfățișează făcând pregătiri pentru bătălia finală, cu ajutorul a doi aliați, reprezentați ca două animale fioroase. Ca antiteză a Trinității divine (vezi Apocalipsa 1:4-6), aceste trei puteri formează o triadă nesfântă care se opune lucrării lui Dumnezeu de mântuire și încearcă să câștige loialitatea locuitorilor pământului.

De aici înainte vom discuta în principal, dar nu exclusiv, despre profeții care urmează să se împlinescă. Prin ele, Dumnezeu ne dezvăluie ce se va întâmpla în timpul sfârșitului, ca să nu fim luați prin surprindere.

Totuși profețiile acestea nu ne spun *când și exact cum* se vor derula evenimentele. Să avem deci grijă să nu facem speculații. Și să nu uităm că profețiile din Apocalipsa au două scopuri practice: să ne învețe cum să trăim astăzi și cum să ne pregătim pentru viitor.

---

2 martie – Ziua de rugăciune a femeii

---

1. Care sunt caracteristicile acestei fiare și care sunt etapele existenței ei?

“Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești și pe capete avea **Apocalipsa 13:1-4,8** nume de hulă. Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard, avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare. Unul din capetele ei părea rănit de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?” Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat.” Apocalipsa 13:1-4, 8

Apocalipsa 17:8 Fiara pe care ai văzut-o era și nu mai este. Ea are să se ridice din adânc și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este și va veni.” Apocalipsa 17:8

Ioan vede ieșind din mare o fiară monstruoasă. Fiara reprezintă de obicei o putere politică, însă din descrierea acestei fiare rezultă că este vorba despre o putere religioasă și politică. Marea simbolizează condițiile sociopolitice tulburi de după căderea Imperiului Roman (Daniel 7:2,3,23,24).

Ioan notează despre această fiară că are șapte capete și zece coarne, la fel ca balaurul din Apocalipsa 12:3, arătând astfel relația dintre ei. Pe capete are scrise nume de hulă, iar pe coarne poartă cununi împărătești. Capetele sunt autoritățile statale prin care Satana l-a persecutat pe poporul lui Dumnezeu de-a lungul istoriei (Apocalipsa 17:9-11). Numele de hulă reprezintă pretenția fiarei la titlul divin. Cele zece coarne reprezintă, conform cu Daniel 7:24, națiunile rezultate din destrămarea Imperiului Roman. Caracteristicile acestea indică spre etapa papală a Imperiului Roman.

Fiara seamănă cu un leopard, cu un urs și cu un leu, combinând caracteristicile primelor patru fiare (simbolurile imperiilor mondiale) din Daniel 7:2-7: Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma (Daniel 7:17). Ioan însă le enumeră în ordine inversă, indicând faptul că fiara ieșită din mare are legătură cu fiara a patra din Daniel 7, Imperiul Roman.

Balaurul i-a dat acestei fiare puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare. După cum Tatăl l-a dat tronul Său și autoritatea Sa lui Hristos (Apocalipsa 2:27), la fel balaurul învestește fiara drept coregent și reprezentant al lui pe pământ. Deci fiara din mare este al doilea membru al triadei satanice, care își dorește să ia locul lui Isus Hristos în mintea și în inima oamenilor.

Apocalipsa 13:5 declară că perioada de activitate a fiarei este de 42 de luni sau de 1 260 de zile profetice (ani). La finalul perioadei, unul dintre capetele ei este rănit de moarte, ducând la o pierdere temporară a autorității sale, pentru că rana va fi vindecată. Oamenii privesc la fiară cu mirare și încep să se închine balaurului și fiarei.

Luni, 25 februarie

Activitatea fiarei din mare

Apocalipsa 13:5 precizează cât va dura perioada de persecuție. Cele 42 de luni de activitate a fiarei coincid cu cele 1 260 de zile în care femeia din Apocalipsa 12:14 (biserica) este prigonită. Zilele profetice simbolizează ani. Anul 538 d.Hr. marchează începutul acestei perioade în care biserica Romei, cu papa în frunte, s-a ridicat ca putere ecleziastică și a dominat lumea occidentală în epoca medievală. Evenimentele din timpul Revoluției Franceze i-au produs fiarei (catolicismului) o rană de moarte în anul 1798, făcând să înceteze pentru o vreme stăpânirea asupra a bisericii și religia de stat.

2. Ce au în comun fiara ridicată din mare, cornul mic și omul fără-delegii?

Apocalipsa 13:5-8 "I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni. Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-l hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat." Apocalipsa 13:5-8

“Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt **Daniel 7:24,25** și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.” Daniel 7:24-25
“să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar. Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul

2 Tesaloniceni 2:2-12 care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa ca se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea când eram încă la voi? Și acum știți bine ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui. Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei. Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

Activitatea fiarei din perioada de o mie două sute șazeci de zile profetice este denumită cu termenul generic de hulă. În Noul Testament, hula poate însemna pretenția de a fi egal cu Dumnezeu (Ioan 10:33; Matei 26:63-65) sau de a avea prerogativele Sale (Marcu 2:7). Hulele fiarei care a ieșit din mare sunt îndreptate „împotriva lui Dumnezeu, să-l hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer” (Apocalipsa 13:6). Cortul lui Dumnezeu este sanctuarul din cer, unde Hristos slujește pentru noi. Fiara din mare neagă lucrarea de mijlocire a lui Hristos prin înlocuirea ei cu un sistem omenesc care pretinde a administra mântuirea și iertarea păcatelor, acte ce constituie în esență blasfemie.

Apocalipsa 13 descrie o perioadă de apostazie gravă, produsă în momentul în care biserica-stat din Europa occidentală, sub tutela Romei, a pretins pentru conducătorul ei, papa, poziția și prerogativele lui Dumnezeu. Lucrarea de ispășire a păcatului îndeplinită de Hristos în sanctuarul din cer a fost înlocuită cu lucrarea preoților bisericii. Cine nu se supunea Romei avea parte de persecuție și de moarte. Sigur că astăzi declarațiile acestea sunt considerate dure, bigote chiar, însă prezentul nu poate șterge trecutul, oricât de mult s-ar dori să fie șters.

Cum putem rămâne fideli profeției despre istoria bisericii și în același timp să fim blânzi și plini de tact atunci când le-o prezentăm altora? Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în neleguire, să fie osândiți.” 2 Tesaloniceni 2:2-12

Semnul lui Dumnezeu și semnul fiarei

3. Care sunt caracteristicile fiarei a doua? Ce semnifică faptul că ea se ridică din pământ?

Apocalipsa 13:11 “Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.” Apocalipsa 13:11

“Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei, unde este hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi, departe

Apocalipsa 12:14-16 de fața șarpelui. Atunci, șarpele a aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s-o ia râul. Dar pământul a dat ajutor femeii. Pământul și-a deschis gura și a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.” Apocalipsa 12:14-16

Ioan vede o altă fiară, ridicându-se din pământ. Prima fiară este înspăimântătoare la vedere, iar a doua are o înfățișare inofensivă, are „două coarne ca ale unui miel” (Apocalipsa 13:11). În Apocalipsa, mielul este exclusiv un simbol al lui Hristos. Prin urmare, puterea aceasta pare a fi blândă.

Ea apare pe teritoriul care a protejat biserica persecutată de „apele” vărsate de balaur la finalul celor 1 260 de zile profetice (Apocalipsa 12:14-16) și pare prietenoasă cu biserica. În mod evident, ea este un actor nou pe scena lumii, o putere care a devenit mondială după ce fiara din mare a primit rana de moarte, adică după Revoluția Franceză, deci nu poate fi decât o putere din timpul sfârșitului. Dar puterea aceasta care seamănă cu un miel vorbește ca un balaur, ca Diavolul însuși. Ea va avea un rol esențial în încercarea de a convinge întreaga lume să i se închine primei fiare care a primit rana de moarte. Aceasta înseamnă că ea se va ridica din teritoriul care în epoca postmedievală i-a oferit protecție bisericii și va ajunge acum să o persecute.

„Ce națiune din Lumea Nouă se ridica la putere în anul 1798, având perspectiva forței și măreției și atrăgând atenția întregii lumi? Interpretarea simbolului nu lasă loc vreunui dubiu. O singură națiune, și numai una, corespunde descrierii din această profeție, care face referire indiscutabil la Statele Unite ale Americii” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 363).

Când au fost identificate cu această fiară, Statele Unite nu aveau nici pe departe puterea și influența de acum. De ce este corectă identificarea lor cu puterea descrisă în profeție?

Miercuri, 27 februarie

Chipul fiarei

4. În ce va consta activitatea fiarei a doua și care va fi cea mai mare dintre amăgirile ei?

Apocalipsa 13:12,13 “Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.” Apocalipsa 13:12-13

1 Împărați 18:38 “Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea-de-tot, lemnele, pietrele și pământul și a supt și apa care era în șanț.” 1 Împăraților 18:38

Faptele 2:3 “Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.” Faptele Apostolilor 2:3

La sfârșitul timpului, fiara care seamănă cu un miel începe să exercite autoritatea fiarei dintâi, ca o contrafacere a planului de mântuire. După cum Duhul Sfânt exercită autoritatea lui Hristos, îndreptând atenția oamenilor către El (Ioan 15:26), tot așa puterea aceasta pământească exercită toată autoritatea fiarei din mare și îndreaptă atenția oamenilor către aceasta. [Pune video cu Trump despre catolici! https://youtu.be/54s_37ax5Cg](https://youtu.be/54s_37ax5Cg)

Fiara a doua îi este subordonată fiarei dintâi și îi determină pe locuitorii pământului să i se închine acesteia. Textul ne arată că activitatea aceasta se corelează cu vindecarea răni de moarte. Și cum anume îi va determina să i se închine fiarei dintâi? Inițial îi va convinge prin minuni (Apocalipsa 13:13,14), iar în etapa finală, îi va constrânge (Apocalipsa 13:15-17).

Vindecarea răni de moarte a fiarei dintâi se referă la restaurarea puterii sistemului religios medieval. Prin intermediul minunilor, fiara a doua îi va convinge pe locuitorii pământului să îi facă „o icoană” fiarei dintâi. O icoană este o imagine, o reproducere a unei realități.

Lumea va fi determinată să creeze un sistem religios asemănător cu cel din Evul Mediu. Oamenii vor lua minunile înșelătoare drept manifestări ale puterii divine. Iar „icoana fiarei” se va forma în momentul în care puterea civilă se va alătura organizațiilor religioase pentru a impune un sistem fals de închinare.

Prin preluarea expresiei din Geneza 2:7, Apocalipsa 13:14,15 ne spune că fiara a doua „îi va da suflare” printr-un proces similar cu cel folosit de Dumnezeu pentru a aduce la viață omul. Locuitorii lumii vor fi amăgiți să recunoască și să accepte autoritatea primei fiare prin convingere și constrângere.

Dumnezeu nu ne-a forțat să ne închinăm Lui și să-L ascultăm, ci dimpotrivă, a fost dispus să moară pe cruce. Ce concluzie putem trage despre această coaliție de forțe care va recurge la constrângere?

Joi, 28 februarie

Semnul fiarei

Apocalipsa 13 arată că fiara asemănătoare cu un miel va avea un rol de conducere în criza finală. Această putere mondială va stabili un sistem care va reflecta creștinismul medieval în ce privește controlul asupra conștiinței oamenilor.

5. Ce legătură are aplicarea semnului pe frunte și pe mâna dreaptă cu poruncile lui Dumnezeu?

„Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn **Apocalipsa 13:16,17** pe mâna dreaptă sau pe frunte și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.” Apocalipsa 13:16-17

“Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn. Să iubești pe **Deuteronomul 6:4-8** Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.

Toți oamenii vor fi forțați să primească semnul fiarei pe mâna dreaptă sau pe frunte. A primi semnul fiarei înseamnă a recunoaște autoritatea ei. Dacă sigiliul îi identifică pe cei care îi aparțin lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:1), semnul fiarei îi identifică pe închinătorii fiarei. Acest semn nu este vizibil. Ideea aplicării lui pe mâna dreaptă sau

Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi.” Deuteronomul 6:4-8

pe frunte are la bază învățătura dată de Moise israeliților de a-și lega Legea lui Dumnezeu ca semn la mână sau la frunte (Deuteronomul 6:8), aplicarea pe frunte însemnând imprimarea Legii în minte, iar pe mâna dreaptă, imprimarea ei în comportament, în fapte.

În criza finală, problemele principale vor fi închinarea și ascultarea de Dumnezeu prin păzirea poruncilor Sale (Apocalipsa 14:12). Porunca despre Sabat va constitui testul special al credincioșiei și ascultării de Dumnezeu. După cum Sabatul este semnul distinctiv al ascultării poporului credincios al lui Dumnezeu (Ezechiel 20:12), semnul fiarei este dovada ascultării de fiară.

Semnul fiarei este un atac direct asupra poruncii a patra. El înalță o lege făcută de om. Principala dovadă o constituie duminica, instituția stabilită de oameni (Daniel 7:25) ca zi de închinare în locul Sabatului zilei a șaptea, poruncit în Scriptură. Noi ne închinăm Domnului, Creatorului nostru, iar Sabatul zilei a șaptea este încă de la începutul lumii semnul calității Sale de Creator. A încerca să schimbi ziua stabilită de El cu alta echivalează practic cu a încerca să-ți însușești rolul și puterea care îți aparțin doar Lui.

Compară scena din Apocalipsa 13:14-18 cu cea din Daniel 3:1-7. Ce asemănări găsim și ce se va întâmpla la sfârșitul timpului?

Vineri, 1 martie

Un gând de încheiere

Apocalipsa ne descoperă că, la sfârșitul istoriei, Sabatul va fi un semn al ascultării. Păzirea duminicii în prezent nu echivalează în mod automat cu primirea semnului fiarei, dar va deveni semnul fiarei atunci când oamenii, după ce vor fi înțeleși importanța zilei de închinare, vor alege să fie de partea lui Dumnezeu sau împotriva Lui. Momentul acela este încă în viitor.

„Nimeni nu a primit încă semnul fiarei. Timpul de încercare nu a sosit încă. În fiecare biserică se află creștini adevărați, inclusiv în comunitatea romano-catolică. Nimeni nu va fi condamnat până când nu va avea lumina și va înțelege obligația de a respecta porunca

a patra. Totuși, când se va da decretul care impune sabbatul fals și când strigătul cu glas tare al îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul ei, linia între ce este fals și ce este adevărat va fi trasată cu claritate. Atunci, aceia care vor continua în nelegiuire vor primi semnul fiarei” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. 2008, p. 186).

Azi păzirea duminicii încă nu înseamnă pierderea definitivă, tot așa cum păzirea Sabatului nu asigură mântuirea. Însă vine timpul când „semnul fiarei” va deveni principala chestiune controversată și când ziua de închinare va fi testul credințioșiei. Apocalipsa ne îndeamnă să studiem Biblia și profeția cu seriozitate și să facem totul pentru a duce Evanghelia la cei care nu îl cunosc încă pe Hristos.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Numeri 9–15

1. Când puteau prăznuii Paștele cei care, din motive obiective, nu îl puteau prăznuii la data stabilită?
_____
2. Ce zicea Moise când pornea chivotul și când îl așezau?
_____
3. De când îi slujea Iosua lui Moise?
_____
4. În ce situație „s-au îndărătnicit” israeliții să iasă la luptă fără chivot și fără Moise?
_____

Istoria mântuirii, cap. 53

5. Ce au găsit cei care căutau adevărul?
_____
_____

Partea I: PRIVIRE GENERALĂ

Textul-cheie: Apocalipsa 12:17

Pasajul studiat: Apocalipsa 13 detaliază războiul dus de balaur împotriva rămășiței, anunțat în Apocalipsa 12:17.

Introducere: În Apocalipsa 13, balaurul are doi aliați pentru lupta finală: fiara care se ridică din mare (vers. 1-10) și fiara care se ridică din pământ (vers. 11-18). Li se face un portret celor două fiare (vers. 1-7,11), după care este prezentată activitatea lor din perioada sfârșitului (vers. 8-10,12-18).

Temele studiului:

I. Argumente în favoarea interpretării tradiționale a capitolului 13 din Apocalipsa

Secțiunea aceasta analizează relația dintre cele două fiare și cronologia evenimentelor din Apocalipsa 12.

II. Fiara ridicată din mare – contrafacerea lui Hristos

Câteva trăsături ale fiarei ridicate din mare aduc cu unele însușiri și acțiuni ale lui Isus.

III. Sensul simbolic al „pământului”

„Pământul” este un simbol ambivalent în Apocalipsa, uneori pozitiv, alteori negativ.

IV. Identitatea fiarei ridicate din pământ

Analizarea dovezilor că fiara ridicată din pământ reprezintă Statele Unite ale Americii în conflictul final.

V. Apocalipsa 13:14-18 și Daniel 3

O însumare a dovezilor relației dintre aceste pasaje.

Aplicația pentru noi: Secțiunea aceasta discută despre punctul vulnerabil al tuturor tipurilor de religie distorsionată și cum ar trebui să se raporteze credincioșii adventiști la credincioșii din alte biserici.

Partea a II-a: COMENTARIU

Apocalipsa 13 adaugă la relatarea din Apocalipsa 12 două personaje noi: fiara ridicată din mare (vers. 1-7) și fiara ridicată din pământ (vers. 11). După ce le prezintă, descrie rolul pe care îl joacă ele în războiul menționat în capitolul anterior.

Temele principale ale studiului 9 pe larg:

I. Argumente în favoarea interpretării adventiste a capitolului 13 din Apocalipsa

În interpretarea adventistă tradițională, capitolul 13 din Apocalipsa se referă la Evul Mediu (papalitatea) și perioada ulterioară (formarea Statelor Unite ale Americii). Capitolul 13 este în același timp continuarea războiului final anunțat în Apocalipsa 12:17.

Este adevărat că în capitolul 13 accentul cade pe ultima bătălie din istoria pământului, cu amăgirile ei puternice, cu icoana fiarei, cu decretul de moarte și cu semnul fiarei (vers. 13-17). Însă puțini cititori remarcă timpul verbelor folosite. Enunțurile principale din versetele 1-7 și din versetul 11 sunt toate la timpul trecut. Iar enunțurile principale din versetele 8-10 și 12-18 sunt toate la timpul prezent sau viitor. Prin urmare, capitolul ne oferă indicii cu privire la înlănțuirea evenimentelor de-a lungul istoriei. El le face o prezentare celor două fiare noi, inclusiv o descriere vizuală, după care este inclus un scurt istoric la timpul trecut (fiara ridicată din mare: vers. 1-7; fiara ridicată din pământ: vers. 11). Vezi Studiul 8, tema 1, pentru procedeul literar întrebuițat aici. Descrierea ultimei bătălii (vers. 12-18) este precedată deci de istoria anterioară a celor doi participanți principali la acest conflict.

Prin urmare, Apocalipsa 13 acoperă ultimele două perioade istorice amintite în Apocalipsa 12. Secțiunile introductive din Apocalipsa 13 (vers. 1-7,11), în care exprimarea este la timpul trecut, corespund perioadei de la mijlocul capitolului 12 (vers. 13-16). Secțiunile din Apocalipsa 13 (vers. 8-10 și 12-18) în care verbele apar la timpul prezent și viitor corespund perioadei finale din Apocalipsa 12 (vers. 17). În interpretarea adventistă, Apocalipsa 12:17 stabilește cronologia capitolului 13, dar capitolul 13 conține descrieri istorice.

II. Fiara ridicată din mare – contrafacerea lui Hristos

Secțiunea de duminică a studiului avansează ideea că fiara ridicată din mare este al doilea membru al triade satanice, o contrafacere a lui Isus Hristos. Identificarea aceasta este confirmată de textul din Apocalipsa 13.

1) Fiara ridicată din mare arată ca balaurul (șapte capete și zece coarne). Isus a făcut următoarea declarație: „Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl” (Ioan 14:9).

2) Fiara ridicată din mare primește putere de la balaur. Isus a spus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ” (Matei 28:18).

3) Fiara ridicată din mare primește o rană de moarte, apoi „suflare”; Hristos a murit și a înviat (Apocalipsa 13:3, compară cu vers. 8).

4) Întrebarea: „Cine se poate asemăna cu fiara?” (vers. 4) îl trimite pe evreu cu gândul la numele lui Hristos din capitolul precedent, Mihail (Apocalipsa 12:7), care înseamnă „Cine este ca Dumnezeu?”

5) Cele patruzeci și două de luni profetice (Apocalipsa 13:5) se corelează cu cei trei ani și jumătate de activitate ai lui Isus pe pământ. Fiara ridicată din mare este o contrafacere a lui Isus Hristos. Rolul acesta a fost îndeplinit din mai multe puncte de vedere de către biserica medievală.

III. Sensul simbolic al „pământului”

În Apocalipsa 12:16, „pământul ” îi dă ajutor femeii, înghițind râul pe care l-a aruncat balaurul din gură după ea. În cartea Apocalipsa, „pământul” are sens ambivalent (Apocalipsa 1:5; 5:6; 6:4; 11:6,18; 13:12; 14:15-19; 18:1-3; 19:2). Când apare în contrast cu cerul, pământul are sens negativ (Apocalipsa 9:1; 14:3, [exceptând 21:1, bineînțeles]). „Cei ce locuiesc în cer” sunt întotdeauna personaje pozitive în Apocalipsa (Apocalipsa 13:6; vezi și Apocalipsa 19:1,14), pe când „locuitorii pământului” se referă la adversarii lui Dumnezeu și ai poporului Său (vezi Apocalipsa 6:10; 8:13; 13:8; 17:8).

Pe de altă parte, când apare în contrast cu marea sau cu apele, pământul are mai degrabă sens pozitiv (Apocalipsa 13:11; 21:1), cum este cazul și aici. Pământul îi dă ajutor femeii, simbolul credincioșilor lui Dumnezeu. Istoria relativ pozitivă a fiarei ridicate din pământ (Apocalipsa 13:11) se poate datora contrastului ei cu fiara ridicată din mare (vers. 1-7). În concluzie, Apocalipsa 12:16 și poate Apocalipsa 11:4 creează un cadru pozitiv pentru referirea la pământ din Apocalipsa 13:11.

IV. Identitatea fiarei ridicate din pământ

Advenștii au identificat fiara ridicată din pământ ca fiind Statele Unite ale Americii. Ea a apărut ca o putere bine intenționată, care pune accent pe libertatea religioasă, dar care, în timpul sfârșitului, ajunge să vorbească la fel ca un balaur. Să recapitulăm dovezile textuale cu privire la identitatea ei.

1) Istoricul fiarei ridicate din pământ (Apocalipsa 13:11) este mult mai scurt decât istoricul fiarei ridicate din mare (vers. 1-7), fapt ce sugerează o apariție relativ nouă pe scena istoriei.

2) Ridicarea ei din pământ (vers. 11) ne aduce aminte de acțiunile pozitive ale „pământului” din Apocalipsa 12:16.

3) Ea vine la existență când fiara ridicată din mare este dusă în robie (Apocalipsa 13:10), fapt petrecut, în concepția adventiștilor, în anul 1798.

4) Spre deosebire de fiara ridicată din mare, care amintește de imperiile din Daniel 7, aceasta nu are rădăcini atât de vechi.

5) Fiara ridicată din pământ apare într-o zonă necunoscută și slab populată a lumii, spre deosebire de cealaltă (Apocalipsa 17:15).

6) În mitologia antică nebiblică, fiara din pământ (*behemoth*) locuiește într-un spațiu arid, deșertic, departe de oameni.

7) Fiara ridicată din pământ nu poartă coroană, ceea ce sugerează că nu are împărat și nici papă; ea asigură libertatea politică și religioasă.

8) Ea vorbește ca un miel la început, având o autoritate mai blândă, creștină. Însă blândețea aceasta nu durează.

9) Ea devine în final ca un balaur, ca puterea care a încercat să-L ucidă pe Pruncul Isus (Apocalipsa 12:3-5).

10) Ea este descrisă în termeni religioși, nu doar politici (Apocalipsa 13:13-15), subliniind latura religioasă a Statelor Unite ale Americii, credința (convingerile și practica).

În afară de Statele Unite, nu există în istorie o altă putere care să corespundă atât de bine descrierii din această profeție.

V. Apocalipsa 13:14-18 și Daniel 3

Pasajul acesta din Apocalipsa conține una dintre cele mai clare aluzii la Vechiul Testament din câte există în întreaga carte. El are numeroase puncte comune cu istoria celor trei tineri evrei și cu testul închinării din valea Dura.

1) Oamenii din toată lumea sunt constrânși să se angajeze într-un act de închinare.

2) Porunca de a se închina are anexat un decret de moarte.

3) Ambele evenimente sunt asociate cu numărul 6 (dimensiunile chipului din Daniel 3 și numărul 666 din Apocalipsa 13). Apocalipsa 13

arată că situația din valea Dura se va repeta în ultima criză din istoria pământului. Experiența din Daniel 3 se va repeta cu ultima generație.

Partea a III-a: APLICAȚIA PENTRU NOI

1. Întrebarea finală de la secțiunea de luni sună așa: *Cum putem rămâne fideli profeției despre istoria bisericii și, în același timp, să fim blânzi și plini de tact atunci când le-o prezentăm altora?* Problema principală a învățăturilor religioase eronate o constituie imaginea pe care o transmit ele despre Dumnezeu. Cum este Dumnezeu dacă îi torturează și îi arde pe oameni o veșnicie? Cum este Dumnezeu dacă nu respectă regulile pe care le-a stabilit? Ce imagine transmite despre Dumnezeu o biserică ce îi arde pe rug pe cei care au alte convingeri religioase?

În confruntarea cu învățăturile unei astfel de biserici, este important să nu cădem în capcana reprezentării lui Dumnezeu ca fiind mânișos, acuzator și aspru. Domnul Isus avea „lacrimi în glas” când îi înfrunta pe farisei. Cu alte cuvinte, criticile sunt adecvate doar atunci când sunt motivate de dragoste, de înțelegerea că Dumnezeu îi prețuiește pe oameni. Cu ajutorul Duhului Sfânt, îi putem invita cu tact pe oameni să se gândească ce imagine despre Dumnezeu creează religia lor, subliniind că și nouă ni se poate întâmpla să-L reprezentăm greșit. Ei trebuie să afle că Dumnezeu este deja de partea lor și că nu este necesar să-L cumpere sau să-L convingă prin diferite ritualuri.

2. *Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de creștinii din alte biserici?* Este util să recunoaștem că mulți catolici, dar și musulmani și oameni de alte religii au o dragoste profundă pentru Dumnezeu și caută să-L fie plăcuți Lui pe toate căile. Când îi abordăm pe acești oameni, să fim conștienți că linia de despărțire dintre bine și rău nu este trasată între „noi” și „ei”, ci trece prin inima fiecăruia dintre noi (1 Timotei 1:15). Dacă avem o atitudine de superioritate morală, atunci se vor convinge, fără ca noi să ne dăm seama, că Dumnezeu nu este cu noi. Oamenii sunt atrași mai curând de cei conștienți de propriile slăbiciuni și de cei care, aidoma lui Isus, dau dovadă de iubire și de umilință. Doar așa îi putem câștiga.